

ner ikke kan ske ved generelle regler, eventuelt suppleret med en generel efterkontrol gennem indberetning til tilsynsmyndigheden, vil der efter formuleringen af forslaget være mulighed for administrativt at indføre visse krav om forudgående konkret godkendelse.

En administrativ fastsættelse af godkendelseskrav vil blive nødvendig med hensyn til kommuners indgåelse af visse økonomiske fællesskaber, der påfører kommunerne økonomiske forpligtelser, men ikke er omfattet af § 60, fordi fællesskabet har andre deltagere end kommuner. Kravet om forudgående godkendelse i disse tilfælde har hidtil været en følge af bestemmelsen i § 57, og uanset den foreslåede ophævelse af bestemmelsen, må dette godkendelseskrav fastholdes, da det må anses for en nødvendig forudsætning for en opretholdelse af den gældende adgang til at indgå i sådanne, i karakter og struktur, meget forskelligartede fællesskaber.

For økonomiske fællesskaber, der ikke skal godkendes efter § 60, vil det derfor i fortsættelse af hidtidig praksis efter § 57 i en bekendtgørelse blive fastsat, at en kommune i samme omfang som hidtil skal indhente tilsynsmyndighedens samtykke til indgåelse i visse økonomiske fællesskaber, der påfører kommunen økonomiske forpligtelser.

I styrelseslovens § 60 vil der fortsat være et godkendelseskrav for så vidt angår indgåelse af aftaler om samarbejde udelukkende mellem kommuner, der vil medføre indskrænkning i de deltagende kommunalbestyrelses beføjelser efter styrelsesloven.

Når kravet om forudgående godkendelse må fastholdes i disse tilfælde, skyldes det især, at godkendelseskravet har en anden baggrund end lovens øvrige godkendelseskrav, idet der er tale om en hjemmel for tilsynsmyndigheden til i et vist omfang at tillade en fravigelse af styrelseslovens bestemmelser i forbindelse med etableringen af mellemkommunalt samarbejde.

Til nr. 21

Kommunalbestyrelsens hidtidige forpligtelse i medfør af § 59 til at søge om samtykke til køb, salg og pantsætning af fast ejendom foreslås ophævet, idet samtykke til dispositioner over fast ejendom ikke længere har betydning i tilsynsmæssig henseende.

Spørgsmålet om lovligheden af kommunalbestyrelsernes dispositioner har således kun i begrænset omfang været rejst i forbindelse med ansøgninger efter § 59. Desuden er kommunerne ved køb af fast ejendom normalt undergivet de almindelige

vilkår for prisfastsættelse ved ejendomshandler. For kommuners køb af fast ejendom er der i øvrigt allerede administrativt, senest ved indenrigsministeriets cirkulære nr. 230 af 21. december 1979, gennemført en betydelig indskrænkning af tilsynet blandt andet derved, at køb af fast ejendom til en købesum under 2 mill. kr. ikke skal godkendes.

Til nr. 22

Ændringen er for så vidt angår efterlønnen rent juridisk-teknisk, og skal forhindre uberettigede modsætningslutninger i forhold til den foreslåede nye § 34 og § 65, idet det altid har været antaget, at der også i magistratskommuner kunne fastsættes regler om efterløn til borgmestre (rådmænd). Reglen om vederlag til medlemmer, der fungerer som borgmestre og rådmænd, må ligeledes ses i sammenhæng med reglerne i den nye § 34 og § 65 om tilsvarende ydelser, specielt i forbindelse med forslaget til ny § 66.

Det skal herved bemærkes, at der i lovgivningen om Københavns kommune er hjemmel til udbetaling af konstitutionsvederlag, ligesom der efter forslaget til § 16, stk. 7, er pligt til at indføre sådanne regler i udvalgsstyrede kommuner, hvor der udbetales vederlag til udvalgsformændene.

Ligesom i de øvrige kommuner er den nærmere udformning af reglerne et styrelsesvedtægtsanliggende.

Til nr. 23

På baggrund af det arbejdspres, som hviler på udvalgsformændene i amtskommunerne og de større primærkommuner, har udvalget vedrørende kommunalt udvalgsstyre og magistratsstyre m. v. overvejet mulighederne for at indføre en ændret styrelsesstruktur i disse kommuner, således at udvalgsformændene kan tillægges en vederlæggelse, der sætter dem i stand til i højere grad at frigøre sig fra erhvervsarbejde, og dermed koncentrere sig om de kommunale hverv.

Da udvalget imidlertid ønsker udvalgsstyret bevaret i amtskommunerne og de større primærkommuner, som i dag ikke har magistratsstyre, har udvalget overvejet muligheden af at indføre en styrelsesmæssig mellemform, baseret på udvalgsstyre, men hvor der åbnes mulighed for, at udvalgsformændene får økonomiske og tidsmæssige muligheder for at varetage deres hverv uden urimelige arbejdsmæssige belastninger.

En sådan ændring af udvalgsformændenes vilkår må efter udvalgets opfattelse være betinget af, at formændene vælges ved forholdstalsvalg, idet